

ЛЕГАТИ МУЗЕЈУ ГРАДА БЕОГРАДА

Вајар Тома Росандић је 28 августа 1955 године напустио заувек Београд и вратио се у своје родно место Сплит. Својим тестаментом од 8 јула 1955 године оставио је сву своју имовину, како покретну, тако и непокретну, граду Београду, с тим да град Београд његову кућу у улици Козјачкој број 30 претвори у Музеј.

У „Музеју Томе Росандића“ биће смештена сва уметничка дела која су уметничко власништво.

О преносу имовине Томе Росандића у неограничену својину и државину града Београда састављен је уговор, који објављујемо у целини:

УГОВОР

Закључен између Томе Росандића, мајстора-вајара из Београда, са станом у улици Козјачкој број 30 с једне стране, и града Београда, кога заступа Јавни правобранилац града Београда Маџаревић Немања, с друге стране, о следећем:

1) Уговорач Тома Росандић својим тестаментом од 8 јула 1955 године завештао је сву своју имовину, како покретну, тако и непокретну граду Београду с тим, да град Београд његову кућу у улици Козјачкој бр. 30 претвори у Музеј и у исти смести сва уметничка дела која су његово власништво и која су стављена под заштиту државе решењем Завода за заштиту и научно проучавање споменика културе НР Србије од 1 јуна 1955 год.

Како намерава да ових дана трајно напусти Београд, то из бојазни да се због његовог одласка његова имовина не растури и разнесе од неовлашћених лица обзиром да од блиских сродника нема никог, а и у жељи да се горња његова намера оствари пре његове

смрти, — још сада за живота преноси граду Београду у неограничену својину и државину и то:

а) сва уметничка дела која се налазе у његовом стану и атеље-у у Козјачкој улици бр. 30, стављена под заштиту државе решењем Завода за заштиту и научно проучавање споменика културе НР Србије од 1 јуна 1955 год. бр. 643/55, и то:

ПОРТРЕТИ И БИСТЕ

1. Аутопортрет (гипс)
2. Портрет — учелини (гипс)
3. Портрет тута (гипс)
4. Портрет Кича (гипс)
5. Портрет Иво-Лола Рибар (гипс)
6. Карађорђе — студија (гипс)
7. Његош — глава (гипс)
8. Глава Христа (гипс)
9. Портрет Дембицки (гипс)
10. Портрет Др. Ивана Рибара (бронза)
11. Глава дечака I (гипс)
12. Глава дечака II (гипс)

ФИГУРЕ

1. Младост (дрво)
2. Екце Хомо (дрво)
3. Мајчина радост (дрво)
4. Дечак са јабуком (дрво)
5. Младић (дрво)
6. Каријатида (дрво)
7. Букет (дрво)
8. Борба (гипс)
9. Крушков цвет (гипс)
10. Скулптор (гипс)
11. Харфиста — студија (гипс)
12. Анђео (гипс)
13. Жена и дете (гипс)
14. Распеће (гипс)
15. Стрељани партизан (гипс)
16. Уморни борац (гипс)

Сл. 1 — Кућа у којој је живео и радио Тома Росандић у ул. Козјачкој бр. 30

РЕЉЕФИ

1. Студија главе и руке (гипс)
2. Певачица (дрво)
3. Љубавна идила (гипс)
4. Мајчина брига (дрво)
5. Сирочад (дрво)
6. Пет плакета у дрвету
7. Карађорђе у борби за Београд
8. Рељеф — св. Тома Апостол (гипс)
9. Рељеф — Пијета (гипс)
10. Полагање Христа у гроб (бронза)
11. Ускрснуће Христово (гипс)
12. Арханђел Михајло (гипс)
13. Мадона за звоно (дрво)
14. Десет рељефа са кула (гипс)
15. Десет рељефа са портала (гипс)
16. Симфонија каменолом (гипс)

СЛИКЕ

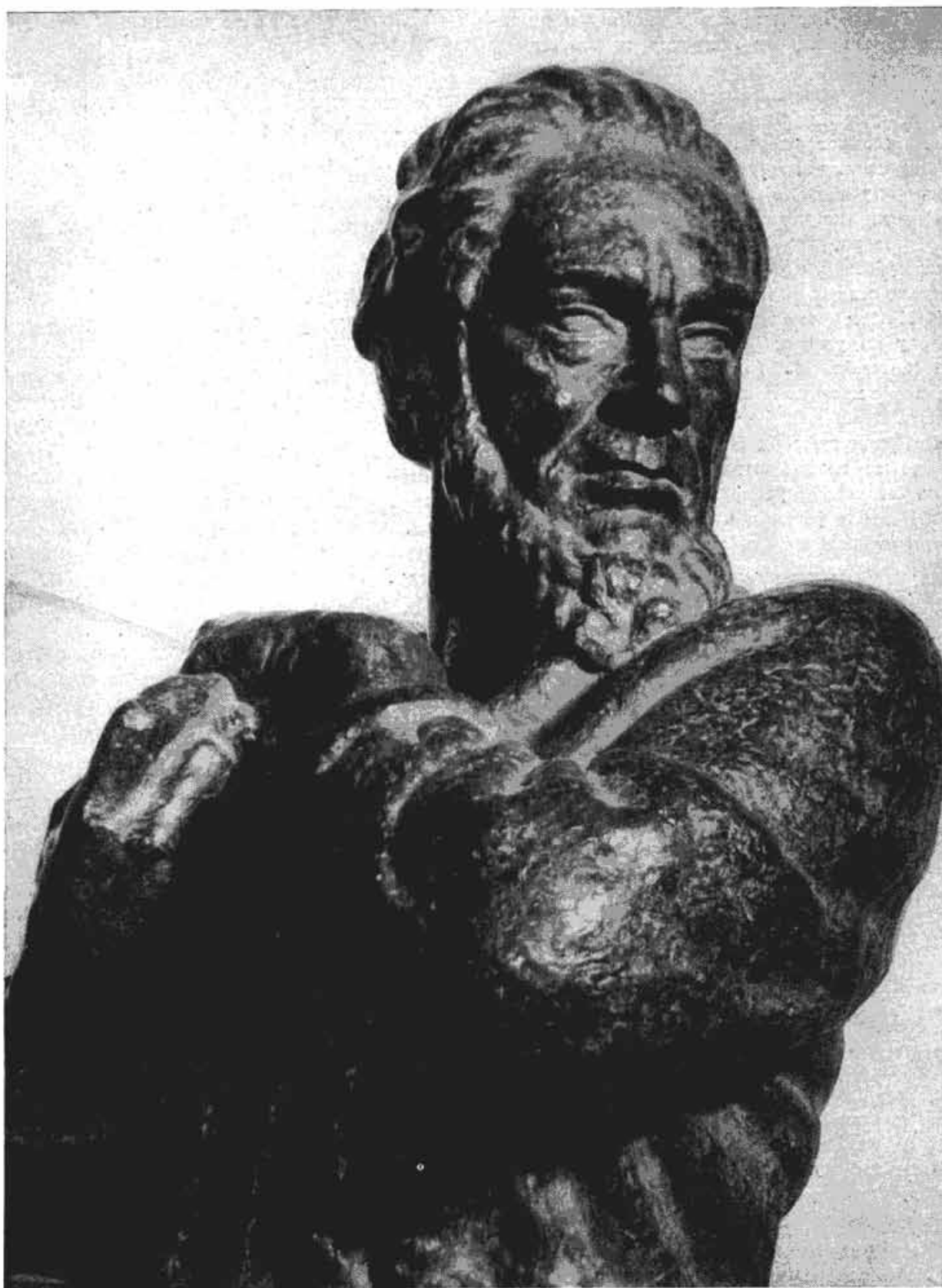
1. Једна слика Надежде Петровић
2. Две слике Петра Добровића
3. Четири слике Зоре Петровић
4. Две слике Зоре Петровић
5. Једна фреска Мила Милуновића
6. Једна керамика Ивана Табаковића
7. Две графике Боже Илића
8. Две слике Игњата Јоба
9. Плакета-портрет Т. Р. Ј. Долинара, као и сва остала уметничка дела која се налазе у стану, атеље-у и осталим просторијама уговорача Росандића.

РАЗНО

1. Путир (дрво)
2. Лађица за тамјан (дрво)
3. Шкروпионик (дрво)
4. Огледало (дрво)
5. Игла за косу (дрво)
6. Ланац са медаљом (сребро)
7. Брош (сребро)
8. Три пепељаре (бакар)
9. Три чиније трајбоване
10. Две карнишне (дрво)
11. Два лустера (дрво)
12. Један сто (дрво)
13. Једна клупа (дрво)
14. Једна фотеља (дрво)
15. Један сат (дрво)
16. Један свећњак (дрво)

б) Непокретно имање уписано у з. к. ул. бр. 515 к. о. Београд 6 кат. парцела бр. 981 кућа к. бр. 30 у улици Козјачкој са кућиштем и двориштем у површини од 720,50 м² и то како део који је његова својина по земљишним књигама, тако и део (једна половина) који се по земљишним књигама још води као власништво његове поч. жене Маре, рођене Богдановић, а који је он наследио од његове поч. жене Маре;

в) сву осталу покретну имовину коју притежава у свом стану, као: намештај, покућанство, алат и томе слично.

Сл. 2 — Тома Росандић, аутопортрет

2) Град Београд прима у својину и државину горе цитирану покретну и непокретну имовину уговорача Росандића и са своје стране, у циљу очувања амбијента у којем је живео и делао уметник Тома Росандић, као и успомене на самог уметника, — обавезује се да садању његову зграду у улици Козјачкој бр. 30 претвори у Музеј и истовремено у исти смести сва уметничка дела наведена под тач. 1 ст. а) овог уговора, као и остале предмете који се налазе у стану, као: намештај, алат уметников и остале ствари којима се уметник служио.

3) У исто време град Београд прима на себе обавезу да уговорачу Томи Росандићу почев од 1 септембра 1955 године па до његове смрти исплаћује месечно по 50.000.— (педесет хиљада) динара.

4) Поред суме од 50.000.— динара месечно колико се град Београд обавезао да доживотно исплаћује уговорачу Томи Росандићу, град Београд је на дан потписа овог уговора исплатио Росандићу на име поклона и суму од 200.000.— (двестотине хиљада) динара која не улази у месечно издржавање уговорача Росандића.

5) Овај уговор, који је откуцан машином на три стране, сачињен је у три равногласна примерка од којих се по један налази код уговорача, а трећи код Другог среског суда за град Београд који је уговор потврдио.

22 августа 1955 год.
у Београду

Уговорачи:

За град Београд
Јавни правобранилац
града Београда
(отисак прста)
Тома Росандић, с. р. Немања Маџаревић, с. р.

„Музеј Томе Росандића“ предат је на руковање Управи Музеја града Београда решењем Народног одбора среза Београдског бр. 1740/55 од 20 јануара 1956 године.

*

Тома Росандић рођен је 1878 године. Студирао је у Италији. После Првог светског рата 1920 године настанио се у Београду где је остварио највећи број својих уметничких замисли у разним техникама, дрво, камен, метал. Осим у нашој земљи где заузимају једно од првих места у продукцији Југословенске уметничке пластике, где красе наше паркове и дворане разних установа, његова монументална дела налазе се и у музејима у Брислу, Лондону, Хагу, Паризу.

Као наставник, па ректор Академије ликовних уметности и руководилац државне мајсторске радионице, Росандић, одличан учитељ, извео је једну генерацију младих уметника који су пошлци његовим путем ослобађања од туђих утицаја и тражења оригиналног израза.

LEGS AU MUSÉE DE LA VILLE DE BELGRADE

Le sculpteur Toma Rosandić, né en 1878, qui a quitté définitivement le 28 Août 1955 Belgrade pour se fixer dans sa ville natale de Split, a laissé par son testament du 8 Juillet 1955 tous ses biens mobiliers ainsi qu'immobiliers à la ville de Belgrade sous la condition que celle-ci transformera sa maison qui se trouve dans la rue Kozjačka au N° 30, en musée.

Toutes les œuvres dont il est propriétaire seront exposées au »Musée Toma Rosandić«.

Un contract a été signé pour la transcription des biens de Toma Rosandić.

Rosandić est venu vivre à Belgrade en 1920 et c'est là qu'il exécuta le plus grand nombre de ses œuvres, en plusieurs techniques, pierre, bois, métal. Ses œuvres qui tiennent une des premières places parmi les œuvres yougoslaves de l'art plastique, sont non seulement exposées dans notre pays mais se trouvent aussi dans les musées de Bruxelles, de Londres, de La Haye et de Paris.

Illustrations dans le texte:

Fig. 1 — La maison où vivait et travaillait Toma Rosandić, dans la rue Kozjačka 30

Fig. 2 — Toma Rosandić, autoportrait